

BULETIN INFORMATIV

Nr.
272
4
Iulie
2025

SEZON
NOU

SUPERLIGA
PETROLUL AR FI
PUTUT MAI MULT

SUPERLIGA
UTA, ECHIPA SUPORTERILOR

5 IULIE 1982,
ZIUA LUI PAOLO ROSSI

EDITORIAL

Sezon nou

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Cum scriu acest text după data de 1 iulie 2025, înseamnă că putem vorbi deja de începutul unui nou sezon competițional în fotbalul românesc profesionist. Un debut care se va oficializa chiar în această sâmbătă, pe 5 iulie așadar, cu ocazia disputării Supercupei României, lupta pentru acest trofeu dându-se între campioana en-titre, FCSB, și deținătoarea Cupei României, CFR 1907 Cluj.

Meciul va avea loc pe stadionul "Steaua", cu începere de la orele 20.00. Acela va fi, în mod practic, și momentul în care vom putea spune că avem un sezon nou!

Altfel, Campionatul Național Superliga României va debuta și el peste încă mai puțin de o săptămână, în weekendul 11-13 iulie, așa cum, probabil, cei mai mulți dintre dumneavoastră deja știu. Va fi un campionat destul de lung, cu 30 de

etape în sezonul regulat, urmat apoi de meciuri în sistemul play-off și play-out, alt amănunt cu care lumea fotbalului de la noi din țară este obișnuită de exact un deceniu.

Important va fi, așa cum am subliniat întotdeauna, să avem meciuri frumoase, care să genereze adevărate spectacole sportive, partide care să emoționeze și să aducă nu doar oamenii pe stadioane și în fața micilor ecrane, ci și suspans și, de ce nu, chiar o doză de adrenalină, în sensul sportiv al cuvântului, bineînțeles! E un campionat nou și, întotdeauna, noutatea atrage. Vine, ca să mă exprim altfel, la pachet cu speranțe intacte, cu ambiții deosebite, cu încredere în forțele proprii și chiar mai mult decât atât.

Nu doresc acum să scriu despre favoritele la titlu ori la participarea în cupele europene, nu ar fi, cred, "fair" din partea mea. Vreau doar să atrag un pic atenția asupra momentului și, implicit, asupra întregului calendar al unei competiții care a depășit, de mult, toate celelalte cote de popularitate existente în alte sporturi. Cu tot respectul spun acest lucru! Fotbalul a fost, este și, sunt convins, va rămâne pentru multă vreme, sportul numărul unu în România! Așa cum, de altfel, stau lucrurile și pe plan internațional. Doar vorbim, cu toții, de mai bine de un secol, de "sportul rege", nu-i așa?

Mai sunt, deci, doar câteva zile și ore până la start și, așa cum, cred, deja v-am obișnuit, voi încheia spunând că le doresc mult succes tuturor celor 16 competitive din Superligă! Abia aștept să aud fluierul de început al arbitrilor!

FEATURE

SUPERLIGA

Petrolul ar fi putut mai mult

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Petrolul Ploiești este echipa care nu a scos tot ce și-am propus din această ediție de campionat. **"Lupii galbeni"** au arătat, în dese rânduri, că pot etala un fotbal frumos și eficient, dar lipsa de continuitate i-a privat de un loc mai bun în clasament.

Buletinul Informativ vă prezintă lista jucătorilor care au bifat minute pentru echipa ploieșteană în această ediție a **SuperLigii României**, precum și cifrele acestora.

PORTARI			
Zima Lukas 20 meciuri	Linnér Oscar Carl 2 meciuri	Bălbărau Andrei Raul 16 meciuri	Eșanu Mihai Alexandru 1 meci
FUNDAȘI			
Hanca Sergiu Cătălin 31 meciuri 1 gol 5 pase decisive	Țicu Valentin Constantin 3 meciuri 1 gol	Papp Paul 34 meciuri 2 goluri	Huja Marian Fernando 36 meciuri
Varzim RICARDINHO 35 meciuri 3 goluri 3 pase decisive	Radu Denis Răzvan 31 meciuri	Stănică Alexandru Iulian 9 meciuri	Roche Yohan Cédric Benjamin 20 meciuri 1 pasă decisivă
Jahić Hasan 1 meci	Ludewig Kilian 5 meciuri	Marian Bogdan Nicolae 1 meci	
MIJLOCAȘI			
SETO Takayuki 1 meci	Ișfan Mihai Alexandru 1 meci	Dumitriu Lucian Mihai 20 meciuri 3 pase decisive	Grozav Teodor Gheorghe 39 meciuri 10 goluri 2 pase decisive
Tolea Ioan Cătălin 13 meciuri 1 gol	Jyry Tommi Matti 38 meciuri 1 gol 3 pase decisive	Rădulescu Mihnea Gabriel 35 meciuri 5 goluri 4 pase decisive	Keita Tidianec 36 meciuri 2 goluri 2 pase decisive
Mateiu Alexandru 28 meciuri 1 gol 2 pase decisive	Boțogan Alin Marius 4 meciuri	BAIANO Santos Fabrício 6 meciuri 1 pasă decisivă	Stancovici Victor Marian 1 meci
Gheorghe Valentin 16 meciuri 1 gol			
ATACANȚI			
Berisha Albin 3 meciuri 1 gol	Ilie David 3 meciuri	Tudorie Alexandru 19 meciuri 8 goluri 1 pasă decisivă	Akosah-Bempah Nana 9 meciuri 2 pase decisive
Moussaki Herman 10 meciuri	Bucur Raul Gabriel 1 meci	Irobiso Christian 21 meciuri 1 gol 2 pase decisive	Demirel Ali Sühan 5 meciuri
Răducan Iustin Alexandru 2 meciuri			
ANTRENOR PRINCIPAL			
Mehmet Topal			

FEATURE

SUPERLIGA

UTA, echipa suporterilor

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

UTA Arad are în spare un public extrem de cald și atașat clubului, căreia echipa i-a rămas din nou datoare. **Buletinul Informativ** vă prezintă lista jucătorilor care au bifat minute pentru arădeni în această ediție a **SuperLigii României**, precum și cifrele acestora.

PORTARI			
Popa Dimitrie Robert 16 meciuri	Iliev Dejan 19 meciuri	Mitrovic Aleksander 2 meciuri	Gorcea Andrei Cristian 3 meciuri
FUNDAȘI			
Trif Răzvan Alin 33 meciuri 1 pasă decisivă	Benga Alexandru 16 meciuri 1 gol	Conté Ibrahima Sory 33 meciuri	Costa Rodrigues Diogo 4 meciuri
Râpă Cornel Emilian 26 meciuri	Tsouka Dozi Ravy 19 meciuri 1 pasă decisivă	Mabea Kouya Aristide 16 meciuri 1 gol	Poulolo Florent Grégoire 30 meciuri 1 gol
Dussaut Damien Dylan 14 meciuri		Joher Rassoul Khadim 10 meciuri	
MIJLOCAȘI			
Mihai Cristian Petrișor 29 meciuri 1 gol	Van Durmen Benjamin 26 meciuri 1 gol 2 pase decisive	Fábry Andrej 20 meciuri 1 gol 2 pase decisive	Omondi Eric Johana 35 meciuri 3 goluri 4 pase decisive
Cîmpanu George Alexandru 13 meciuri 2 goluri	Almeida Machado João Pedro 17 meciuri 2 goluri	Cristea Raoul Valentin 20 meciuri	Halaf Loai 4 meciuri 1 pasă decisivă
David Andrei Alexandru 1 meci	Hrezdac Denis Lucian 25 meciuri 1 gol	M'Poku Ebunge Paul-José 10 meciuri 3 goluri	Hodoșan Olar Alexandru 4 meci
Matei Alexandru Marian 2 meciuri		Țăroi Denis Alberto Ionuț 2 meci	
ATACANȚI			
Costache Valentin 38 meciuri 6 goluri 2 pase decisive	Dumiter Ioan Andrei 5 meciuri	Ezekiel Imoh 8 meciuri 1 gol	Stanciu Raul Alexandru 1 meci
Ghezali Lamine 17 meciuri 1 pasă decisivă	Kadiri Jordan Attah 12 meciuri 2 goluri	Zsóri Dániel 19 meciuri 3 goluri 2 pase decisive	Vuletich Agustín 11 meciuri 2 goluri
ZÉ PEDRO Ferreira Costa 2 meciuri	Harrison Shayon Adam 9 meciuri 1 gol 1 pasă decisivă	Danciu Marian 13 meciuri 1 pasă decisivă	Tzionis Marinos 12 meciuri 2 goluri
Dragoș Adrian Cristian 6 meciuri		Effiong Nsungusi Junior 2 meciuri	
ANTRENOR PRINCIPAL			
Mircea Rednic			

SUPERLIGA

CRONICĂ

5 iulie 1982, ziua lui Paolo Rossi

Material realizat de **Marius Mitran**

Nu știu cum să încep. M-am tot închis într-o lume care nu mai e și care, chiar și așa, mă lasă să ies greu de acolo. Câteodată știu că nu am cum să mă întorc în timp, că nimic nu doare mai mult ca iluzia asta mințită din mintea mea, că nu e totul pierdut, când în realitatea asta, în orele astea, totul e, de fapt, pierdut pentru totdeauna.

Atunci și acolo. Atunci și, iarăși, acolo. Doar acolo și doar atunci. Mă joc, ca prostul, cu cuvintele. Chiar nu știu cum să încep, de data asta. „De ce să începi? Uneori e de ajuns să continui”, zice o fată într-un celebru film de dragoste și aș vrea să aibă dreptate. Poate că are. E suficient, așadar, să continui. Continui, uite.

... Dacă aș putea totuși vreodată, dincolo de gând, să mă întorc în timp, în această lume a fotbalului sentimental, pe care încă o resimt în toate amintirile și disperările mele, aș alege ziua în care am împlinit 15 ani. M-am gândit și sunt sigur de-acum. Everestul Craiovei, acel 6 aprilie 1983, 0-0 la Lisabona, cu Benfica, a fost de fapt preludiul unei dureri pe care n-o mai vreau: returul care ne-a scos din finală, cu golul lui Balaci și bara lui Crișan, clipa în care taică-meu s-a prăbușit, alb, în casă: infarct.

Sigur, în vara lui '82. Atunci am văzut

cea mai frumoasă echipă de fotbal a tuturor timpurilor și a tuturor amintirilor. E o echipă care n-a câștigat nimic niciodată. E Brazilia lui Telê Santana, cea de la Cupa Mondială din Spania. În epoca internetului, azi, nu trebuie decât să scrii „Brasil 1982” pe Google și vei găsi acolo un film despre minunea de joc a acelor băieți, inventați, strânși împreună și învățați de un colosal antrenor, Santana. Nu o să insist asupra acelor jocuri, iar 11 dintre cele 15 goluri reușite de acei băieți acolo sunt prinse în acel filmuleț de 5 minute dedicat celui care a fost Telê Santana.

„Undeva, cândva...”, mai ții minte pelicula? „Somewhere in time”, când Christopher Reeve se întorcea în timp la iubita lui din alt secol, Jane Seymour și oamenii aplaudau în sală, la Scala... Așadar, e 5 iulie 1982. Împlinesc 15 ani și îl aștept pe tata să vină acasă, ca să încercăm împreună să găsim o poziție cât mai bună antenei de bulgari. Începe în câteva minute Italia, simpatia mamei, cu Brazilia, a mea și a tatălui. Antena ruginită, grea, masivă, se mișcă totuși ușor. Păcat că nu plouă la Otopeni și mai e și zi, e soare. Noaptea, bulgarii se prind mai bine, ai noștri, neavând program, nu mai bruiază. Dacă mai și plouă, se văd „sticlă”. Acum nu e cazul. Se prind însă. Crainica, frumoasă rău, dă legătura la Barcelona, pe „Sarria”. Asta înțelegem, bulgăroaica zâmbește larg. Zău că e frumoasă!

Sunt în fotoliu, singurul pe care-l avem. E unul „pat”, se poate întinde și uneori eu dorm în el. Acum sunt cu genunchii strânși la gură, mama îmi dă tort, e totuși ziua mea, vorbim despre treaptă, abia am dat-o, la Liceul Lazăr, nu avem încă rezultatele, la română am făcut bine, mi-a căzut „Dobrogea! Dobrogea!” de Geo Bogza. Sau „Mări sub pustiuri” de D.R. Popescu? (Nu mai țin minte.) Tata e și el îngrijorat pentru întârzierea afișării rezultatelor. Oare am luat? El crede că am luat. Mamei îi e frică. Ca întotdeauna. Eu știu, mamă?

În fine, începe. E faza a doua a grupelor, după cele de 4 s-a trecut la grupele semifinale, de câte 3. Câștigătoarele celor patru grupe merg în semifinale. Grupa de

foc e Italia, Brazilia și deținătoarea titlului, Argentina lui Maradona. Campioana însă e ieșită deja din joc, a pierdut cu Italia, 1-2, dar și cu Brazilia, 1-3. Deci Brazilia are nevoie doar de un egal ca să câștige grupa, Italia – de victorie. Și începe. După 5 minute, Italia e în delir: Conti ține mingea și slalomează, lung, printre adversari, îl vede liber pe stânga pe Cabrini și centrarea acestuia, o parabolă, e reluată fulgerător de Paolo Rossi în gol. Șoc! Tata e însă, contrar obiceiului, optimist. De ce n-ar fi? Brazilia dansează pe teren, nu joacă. În grupe o condusesse și URSS-ul, până în minutul 75, când Socrates și apoi Eder, în 88, au întors. Apoi și Scoția, dar care a „luat” apoi 4: Zico, Oscar, Eder și Falcao. Apoi alte 4 Noii Zeelande: Zico, două, Falcao și Serginho. A venit la rând, cum ziceam, Argentina, Serginho, Zico, Junior.

Așa că Brazilia lui Santana dansează. În șapte minute egalează, combinație aiuritoare, neverosimilă Zico – Socrates și „doctorul” îl execută pe Zoff, pe „scurt”. Și Brazilia atacă, atacă, atacă. Cerezo însă scoate în centru, cum nu se face, o pasă din lateral. Oscar nu e atent și Rossi, ținut în teren inexplicabil până la acest meci, își revine: 2-1!

Și Brazilia atacă. Grandios, învăluitoare, superb. Junior, Falcao, dr. Socrates, Zico, zis și „Pelé alb”, Eder aruncă tribunele în aer. Dar ratează și minutele trec. Italia lui Bearzot rezistă tot mai greu, Bergomi, Scirea, Cabrini, Tardelli se strâng în jurul lui Zoff. La 40 de ani, „il capitano” e năuc între buturi.

...Tata expiră greu. Cât vor rezista? E aproape minutul 70 când Falcao egalează

2-2. Nu cred până nu văd. Și ce văd? Că Telê Santana, disperat, nu-și poate opri băieții să atace. De ce? De ceee? Corner și același Rossi deviază șutul lui Tardelli: e 3-2 și mai e un sfert de oră. Telê Santana, creatorul celei mai bune și frumoase echipe din istorie, se ridică de pe bancă. Și Zico atacă, doctorul Socrates atacă, Eder trăznește, dar totul e pierdut... Gata. Plâng și fug în bucătărie. Mama nu înțelege. Nu eram și eu cu Italia? Cine a bătut?! Ce ai?

...Au trecut fix 43 de ani. Ai mei nu mai sunt. Am văzut turnee finale de la fața locului, am citit ancheta revistei World Soccer din 2010 și am văzut că echipa tuturor timpurilor e Milan-ul lui Sacchi. Pentru mine însă nici Barcelona de azi, poate cea de mâine, nu e ca Brazilia celor 15 ani ai mei, de atunci. Nici Santana nu mai e. A murit în 2006, la 75 de ani, cu un picior, stângul, amputat.

Tot pe Google scrie, dacă-l cauți, că a inventat „jogo bonito”, „the wonderful game” și că iubea Olanda și pe Neeskens. Fusesse atacant la Fluminense, unde în 9 ani marcase 162 de goluri. 557 de jocuri. În 1986 a încercat iar la Mondialul din Mexic. Tot cu Socrates, tot cu Zico, tot cu Junior... A pierdut la penalty-uri, în sferturi, cu Franța, dominând tot meciul. Apoi a luat titlul cu Sao Paulo și două Cupe Intercontinentale, măturând Barcelona lui Cruiff și Milan-ul lui Capello. Ceea ce era de demonstrat. Atunci însă, în vara aceea...

...Dați „Brasil 1982” pe Google. Veți vedea, în doar 5 minute, „one of the all time great games of World Cup history”. Era ziua mea, 5 iulie 1982 și așteptam rezultatele la treaptă.

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

